

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK ⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 3. panta 3. punktu un I pielikuma 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, kā arī b), d), f), h) un i) apakšpunktu, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 54. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- noteikt kavējuma naudu EUR 8 448 dienā, kas saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu Bulgārijas Republikai, sākot no dienas, kad Eiropas Savienības Tiesa ir pasludinājusi spriedumu šajā lietā, ir jāmaksā tāpēc, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par direktīvas transponēšanas pasākumiem;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas pasākumu veikšanas termiņš beidzās 2011. gada 3. martā.

⁽¹⁾ OV L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza High Court of Ireland (Īrija) — Peter Flood/Health Service Executive

(Lieta C-255/13)

(2013/C 189/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Peter Flood

Atbildētājs: Health Service Executive

Prejudiciālais jautājums

Vai vienas dalībvalsts ("pirmā dalībvalsts") apdrošināta persona, kas ir smagi slima vienpadsmit gadus, smaga medicīniskā

stāvokļa dēļ, kas pirmo reizi parādījās, šai personai dzīvojot pirmajā dalībvalstī, bet atrodies ceļojumā citā dalībvalstī ("otrā dalībvalstī"), ir uzskatāma par tādu, kas "uzturas" otrajā dalībvalstī šajā laikposmā vai nu Regulas Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 19. panta 1. punkta, vai arī, pakārtoti, 20. panta 1. un 2. punkta mērķiem, situācijā, kad attiecīgā persona viņas akūtās medicīniskās slimības un speciālista medicīniskās aprūpes piemērota tuvuma dēļ faktiski ir spiesta šajā laikposmā fiziski palikt šajā dalībvalstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza Verwaltungsgericht Sigmaringen (Vācija) — Sevdā Aykul/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-260/13)

(2013/C 189/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Lietas dalībnieki pamatalietā

Prasītāja: Sevdā Aykul

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai no Direktīvas 2006/126/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta izrietošais pienākums savstarpēji atzīt dalībvalstu izsniegtās vadītāju apliecības nepieļauj tādu Vācijas Federatīvās Republikas tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tiesības izmantot ārvalsts vadītāja apliecību Vācijā vēlāk administratīvajām iestādēm ir jāatņem, ja ārvalsts vadītāja apliecības turētājs ar šo apliecību Vācijā nelikumīgu narkotisko vielu ietekmē vada transportlīdzekli un tādēļ saskaņā ar Vācijas noteikumiem viņš vairs nav piemērots transportlīdzekļa vadīšanai?

2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai tas tā ir arī tad, ja, zinot par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vielu ietekmē, izpaliek izdevējas valsts darbība un tāpēc turpina pastāvēt draudi, ko izraisa ārvalsts vadītāja apliecības turētājs?

- 3) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai Vācijas Federatīvā Republika drīkst tiesību izmantot ārvalsts vadītāja apliecību Vācijā, atkārtotu piešķiršanu pakārtot nosacījumam, ka jābūt izpildītiem valsts priekšnoteikumiem par atkārtotu piešķiršanu?
- 4) a) Vai atruna par krimināltiesību aktu un policijas tiesību aktu teritoriālā principa ievērošanu saskaņā ar Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 2. punktu var attaisnot dalībvalsts rīcību saskaņā ar tiesību aktiem par transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām izdevējas valsts vietā? Vai
- atruna pieļauj, piemēram, tiesību izmantot ārvalsts vadītāja apliecību Vācijā vēlāku atņemšanu, pamatojoties uz krimināltiesiskas prevencijas pasākumu?
- b) Ja uz 4. a jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai, ņemot vērā atzīšanas pienākumu, kompetenta atkārtoti piešķirt tiesības izmantot ārvalsts vadītāja apliecību Vācijā ir dalībvalsts, kas ir noteikusi prevencijas pasākumu, vai tomēr izdevēja valsts?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīva 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (OV L 403, 18. lpp.).